

**DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY NR
1313/2013/EU**

z dnia 17 grudnia 2013 r.

w sprawie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

ROZDZIAŁ 1

**CEL OGÓLNY, CELE SZCZEGÓLWE, PRZEDMIOT, ZAKRES
STOSOWANIA I DEFINICJE**

Artykuł 1

Ogólny cel i przedmiot

1. Unijny Mechanizm Ochrony Ludności („unijny mechanizm”) ma służyć wzmocnieniu współpracy między Unią a państwami członkowskimi i ułatwieniu koordynacji w obszarze ochrony ludności w celu zwiększenia skuteczności systemów zapobiegania klęskom żywiołowym i katastrofom spowodowanym przez człowieka, zapewnienia gotowości na ich wystąpienie i reagowania na nie.

2. Ochrona zapewniana w ramach unijnego mechanizmu obejmuje przede wszystkim ludzi, lecz także środowisko naturalne i mienie, w tym dziedzictwo kulturowe, i chroni je przed wszystkimi rodzajami klęsk żywiołowych i katastrof spowodowanych przez człowieka, w tym przed następstwami aktów terrorystycznych oraz klęskami i katastrofami technicznymi, radiologicznymi lub związanymi ze środowiskiem, zanieczyszczeniem mórz oraz nagłymi zagrożeniami dla zdrowia, występującymi na terytorium Unii lub poza nim. W przypadku następstw aktów terrorystycznych lub katastrof radiologicznych unijny mechanizm może obejmować wyłącznie zapewnianie gotowości oraz działania podejmowane w ramach reagowania.

3. Unijny mechanizm propaguje solidarność między państwami członkowskimi przez praktyczną współpracę i koordynację, bez uszczerbku dla podstawowej odpowiedzialności państw członkowskich za ochronę przed klęskami i katastrofami ludności, środowiska naturalnego i mienia, w tym dziedzictwa kulturowego, na ich terytorium oraz zapewnienia w ramach ich systemów zarządzania klęskami i katastrofami dostateczne zdolności umożliwiające odpowiednie i spójne reagowanie na klęski i katastrofy, których charakter i skalę można w racjonalny sposób przewidzieć i na które można się przygotować.

4. Niniejsza decyzja ustanawia przepisy ogólne dla unijnego mechanizmu oraz przepisy o świadczeniu pomocy finansowej w ramach unijnego mechanizmu.

5. Unijny mechanizm nie wpływa na zobowiązania zawarte w obowiązujących właściwych aktach prawnych Unii, Traktacie ustanawiającym Europejską Wspólnotę Energii Atomowej lub w obowiązujących umowach międzynarodowych.

6. Niniejsza decyzja nie ma zastosowania do działań realizowanych na mocy rozporządzenia (WE) nr 1257/96; rozporządzenia (WE) nr 1406/2002, rozporządzenia (WE) nr 1717/2006, decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1082/2013/UE ⁽¹⁾ lub przepisów Unii dotyczących programów działania w obszarze zdrowia, spraw wewnętrznych i sprawiedliwości.

⁽¹⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1082/2013/UE z dnia 22 października 2013 r. w sprawie poważnych transgranicznych zagrożeń dla zdrowia i uchylająca decyzję nr 2119/98/WE (Dz.U. L 293 z 5.11.2013, s. 1).

▼B*Artykuł 2***Zakres stosowania**

1. Niniejsza decyzja ma zastosowanie do współpracy w dziedzinie ochrony ludności. Współpraca ta obejmuje:

- a) działania zapobiegawcze i przygotowawcze prowadzone na terytorium Unii oraz, w przypadku stosowania art. 5 ust. 2, art. 13 ust. 3 i art. 28 – również poza terytorium Unii.
- b) działania mające wesprzeć reagowanie na bezpośrednie negatywne następstwa klęski lub katastrofy na terytorium Unii lub poza nim – w tym na terytorium państw, o których mowa w art. 28 ust. 1 – jeżeli są one podejmowane w odpowiedzi na wniosek o pomoc złożony za pośrednictwem mechanizmu.

2. Niniejsza decyzja uwzględnia specyficzne potrzeby regionów odizolowanych, najbardziej oddalonych i innych regionów lub wysp Unii w zakresie zapobiegania klęskom i katastrofom, zapewniania gotowości i reagowania na nie, jak również szczególne potrzeby krajów i terytoriów zamorskich w zakresie reagowania na klęski i katastrofy.

*Artykuł 3***Cele szczegółowe**

1. Unijny mechanizm wspiera, uzupełnia i ułatwia koordynację działań państw członkowskich w realizacji następujących wspólnych celów szczegółowych:

- a) uzyskanie wysokiego poziomu ochrony przed klęskami i katastrofami poprzez zapobieganie im lub ograniczenie ich potencjalnych skutków, propagowanie działań w zakresie zapobiegania i poprzez zacieśnianie współpracy między służbami zajmującymi się ochroną ludności a innymi odpowiednimi służbami;
- b) zwiększenie gotowości na poziomie państw członkowskich i na poziomie Unii w zakresie reagowania na klęski i katastrofy;

▼M2

- c) ułatwienie szybkiego i skutecznego reagowania w przypadku wystąpienia klęsk lub katastrof lub groźby ich wystąpienia, w tym poprzez podjęcie środków mających na celu złagodzenie bezpośrednich skutków tych klęsk lub katastrof;

▼B

- d) zwiększanie świadomości i stopnia gotowości społeczeństwa w odniesieniu do klęsk i katastrof;

▼M2

- e) zwiększanie dostępności i wykorzystania wiedzy naukowej z zakresu klęsk lub katastrof; oraz
- f) zacieśnianie współpracy i zwiększanie koordynacji działań na poziomie transgranicznym oraz między państwami członkowskimi, które są narażone na takie same rodzaje klęsk lub katastrof.

▼B

2. Do, odpowiednio, monitorowania, oceniania i dokonywania przeglądu stosowania niniejszej decyzji używa się wskaźników. Te wskaźniki to:

▼ M2

- a) postępy we wdrażaniu ram zapobiegania klęskom lub katastrofom – mierzone liczbą państw członkowskich, które udostępniły Komisji informacje, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. d);

▼ B

- b) postępy w zwiększaniu poziomu gotowości na klęski i katastrofy – mierzone liczbą zdolności reagowania zgłoszonych do ► **M2** europejskiej puli ochrony ludności ◀ w odniesieniu do celów w zakresie zdolności, o których mowa w art. 11, oraz liczbą modułów zarejestrowanych w CECIS;
- c) postępy w doskonaleniu reagowania na klęski i katastrofy – mierzone szybkością interwencji przeprowadzanych w ramach unijnego mechanizmu oraz zakresem, w jakim pomoc przyczynia się do zaspokojenia potrzeb na miejscu; oraz
- d) postępy w zwiększaniu świadomości i stopnia gotowości społeczeństwa w odniesieniu do klęsk i katastrof – mierzone poziomem świadomości obywateli Unii co do ryzyk występujących w ich regionie.

*Artykuł 4***Definicje**

Do celów niniejszej decyzji zastosowanie mają następujące definicje:

1. „klęska lub katastrofa” oznacza dowolną sytuację, która ma lub może mieć poważne skutki dla ludzi, środowiska naturalnego lub mienia, w tym dziedzictwa kulturowego;
2. „reagowanie” oznacza wszelkie działania podejmowane na podstawie złożonego wniosku o pomoc w ramach unijnego mechanizmu, w przypadku groźby wystąpienia klęski lub katastrofy, w ich trakcie lub po ich wystąpieniu, w celu usunięcia ich bezpośrednich negatywnych następstw;
3. „gotowość” oznacza osiągnięty w wyniku podjętych uprzednio działań stan przygotowania zasobów ludzkich i środków materialnych, struktur, społeczności i organizacji do skutecznego szybkiego reagowania na klęskę lub katastrofę;
4. „zapobieganie” oznacza wszelkie działania służące ograniczeniu ryzyka lub łagodzeniu negatywnych następstw klęsk lub katastrof dla ludzi, środowiska naturalnego oraz mienia, w tym dziedzictwa kulturowego;
5. „wczesne ostrzeżenie” oznacza skuteczne i terminowe dostarczanie informacji, które umożliwiają podjęcie działań w celu uniknięcia lub ograniczenia ryzyka i negatywnych skutków klęski lub katastrofy oraz zwiększania gotowości do skutecznego reagowania;
6. „moduł” oznacza samowystarczalną i niezależną procedurę wykorzystania zasobów państw członkowskich, dostosowaną do wykonania wcześniej określonych zadań lub służącą zaspokojeniu wcześniej określonych potrzeb, lub mobilny zespół reagowania operacyjnego państw członkowskich; obejmuje on zarówno zasoby ludzkie, jak i materialne i można go określić w kategoriach zdolności interwencyjnej lub wykonywania zadania(-ń), którego(-ych) jest w stanie się podjąć;

▼ B

7. „ocena ryzyka” oznacza całościowy, przekrojowy proces identyfikacji ryzyka, analizy ryzyka i szacowanie ryzyka podejmowany na szczeblu krajowym lub odpowiednim niższym szczeblu.
8. „zdolność zarządzania ryzykiem” oznacza umiejętność państwa członkowskiego lub jego regionów zmniejszenia ryzyka, dostosowania się do ryzyka lub ograniczenia ryzyka, w szczególności jego skutków i prawdopodobieństwa klęski lub katastrofy zidentyfikowanego w przeprowadzonej przez to państwo lub regiony ocenie ryzyka do poziomu akceptowanego w tym państwie członkowskim. Zdolność zarządzania ryzykiem jest oceniana pod względem potencjału technicznego, finansowego oraz administracyjnego w zakresie przeprowadzenia:
  - a) odpowiednich ocen ryzyka;
  - b) odpowiedniego planowania zarządzania ryzykiem do celów zapobiegania ryzyku i zapewniania gotowości; oraz
  - c) podjęcia odpowiednich środków zapobiegania ryzyku i zapewniania gotowości;
9. „wsparcie państwa przyjmującego” oznacza działania podejmowane na etapie zapewniania gotowości i reagowania przez państwo otrzymujące pomoc lub jej udzielające albo Komisję w celu usunięcia przewidywalnych przeszkód dla pomocy międzynarodowej oferowanej za pośrednictwem unijnego mechanizmu. Obejmuje ono wsparcie ze strony państw członkowskich w celu ułatwienia tranzytu tej pomocy przez ich terytorium;
10. „zdolność reagowania” oznacza pomoc, która może zostać udzielona – na wniosek – za pośrednictwem unijnego mechanizmu;
11. „wsparcie logistyczne” oznacza podstawowe wyposażenie lub usługi, takie jak m.in. komunikacja, tymczasowe zakwaterowanie, żywność lub transport wewnątrz kraju, niezbędne do tego, by zespoły ekspertów, o których mowa w art. 17 ust. 1, mogły wykonywać swoje zadania;

▼ M2

12. „państwo uczestniczące” oznacza państwo trzecie uczestniczące w unijnym mechanizmie zgodnie z art. 28 ust. 1.

▼ B

ROZDZIAŁ II
ZAPOBIEGANIE

Artykuł 5

Działania zapobiegawcze

1. Aby zrealizować cele i przeprowadzić działania w zakresie zapobiegania, Komisja:

▼ M2

- a) podejmuje działania na rzecz rozbudowy bazy wiedzy na temat ryzyk związanych z klęskami lub katastrofami oraz większego ułatwienia i propagowania współpracy oraz wymiany wiedzy, wyników badań naukowych i innowacji, najlepszych praktyk i informacji, w tym między państwami członkowskimi, w których występują wspólne ryzyka;

▼ B

- b) wspiera i propaguje działania państw członkowskich w zakresie oceny i mapowania ryzyka poprzez wymianę dobrych praktyk oraz ułatwia dostęp do specyficznej wiedzy i wiedzy fachowej dotyczącej zagadnień będących przedmiotem wspólnego zainteresowania;

▼ B

- c) ustanawia i regularnie aktualizuje przekrojowe zestawienie i przekrojowe mapy ryzyk wiążących się z klęskami żywiołowymi i katastrofami spowodowanymi przez człowieka, w obliczu których stanąć może Unia – zgodnie ze spójnym podejściem obejmującym różne obszary polityki, które mogą być związane z zapobieganiem klęskom i katastrofom lub mieć na nie wpływ, oraz z należytym uwzględnieniem prawdopodobnych skutków związanych ze zmianą klimatu;
- d) propaguje wymianę dobrych praktyk w zakresie przygotowywania krajowych systemów ochrony ludności w celu stawienia czoła skutkom związanym ze zmianą klimatu;
- e) propaguje i wspiera opracowywanie i wdrażanie działań państw członkowskich w zakresie zarządzania ryzykiem – poprzez wymianę dobrych praktyk i ułatwia dostęp do specyficznej wiedzy i wiedzy fachowej dotyczącej zagadnień będących przedmiotem wspólnego zainteresowania;

▼ M2

- f) kompiluje i rozsyła informacje udostępnione przez państwa członkowskie, organizuje wymianę doświadczeń związanych z oceną zdolności zarządzania ryzykiem oraz ułatwia wymianę dobrych praktyk w zakresie zapobiegania ryzyku i planowania gotowości, w tym poprzez dobrowolne oceny wzajemne;

▼ B

- g) zgodnie z terminami określonymi w art. 6 ust. 3 lit. c) w regularnych odstępach czasu przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania dotyczące postępów we wdrażaniu art. 6;
- h) propaguje korzystanie z różnych funduszy unijnych, które mogą pomóc w trwałym zapobieganiu klęskom lub katastrofom, oraz zachęca państwa członkowskie i regiony do korzystania z takich możliwości finansowania;

▼ M2

- i) podkreśla znaczenie zapobiegania ryzyku, wspiera państwa członkowskie w zwiększaniu świadomości, informowaniu społeczeństwa i edukacji, a także wspiera działania państw członkowskich w zakresie przekazywania społeczeństwu informacji na temat systemów ostrzegania, dostarczając wytyczne dotyczące takich systemów, w tym na poziomie transgranicznym;

▼ B

- j) propaguje środki zapobiegawcze w państwach członkowskich i państwach trzecich, o których mowa w art. 28, poprzez wymianę dobrych praktyk oraz ułatwia dostęp do specyficznej wiedzy i wiedzy fachowej dotyczącej zagadnień będących przedmiotem wspólnego zainteresowania; oraz
- k) w ścisłej konsultacji z państwami członkowskimi podejmuje niezbędne dodatkowe działania wspierające i uzupełniające w obszarze zapobiegania z myślą o osiągnięciu celu określonego w art. 3 ust. 1 lit. a).

2. Na wniosek państwa członkowskiego, państwa trzeciego lub Organizacji Narodów Zjednoczonych lub jej agencji, Komisja może wysłać na miejsce zespół ekspertów celem udzielania doradztwa w zakresie środków zapobiegawczych.

▼ M2*Artykuł 6***Zarządzanie ryzykiem**

1. Aby propagować skuteczne i spójne podejście do zapobiegania klęskom lub katastrofom oraz gotowość na nie poprzez wymianę niepodlegających szczególnej ochronie informacji, mianowicie informacji, których ujawnienie nie byłoby sprzeczne z podstawowym interesem bezpieczeństwa państw członkowskich, a także aby propagować wymianę najlepszych praktyk w ramach unijnego mechanizmu, państwa członkowskie:

- a) dalej opracowują oceny ryzyka na poziomie krajowym lub odpowiednim niższym poziomie;
- b) dalej rozwijają oceny zdolności zarządzania ryzykiem na poziomie krajowym lub odpowiednim niższym poziomie;
- c) dalej rozwijają i doskonalą plany zarządzania ryzykiem związanym z klęskami lub katastrofami na poziomie krajowym lub odpowiednim niższym poziomie;
- d) udostępniają Komisji streszczenie istotnych elementów ocen, o których mowa w lit. a) i b), koncentrując się na kluczowych ryzykach. W przypadku kluczowych ryzyk mających skutek transgraniczny, a także – w stosownych przypadkach – mało prawdopodobnego ryzyka o poważnych skutkach, państwa członkowskie opisują priorytetowe środki zapobiegania ryzyku i zapewniania gotowości. Streszczenie przekazuje się Komisji do dnia 31 grudnia 2020 r., a następnie co trzy lata oraz jeżeli zajdą ważne zmiany;
- e) uczestniczą, na zasadzie dobrowolności, w ocenie wzajemnej dotyczącej zdolności zarządzania ryzykiem.

2. Komisja, we współpracy z państwami członkowskimi, może również ustanowić szczególne mechanizmy konsultacji, aby wzmocnić odpowiednie planowanie w zakresie zapobiegania ryzyku i zapewniania gotowości oraz wzmocnić współpracę między państwami członkowskimi, które są narażone na klęski lub katastrofy podobnego rodzaju, w tym w przypadku ryzyka o charakterze transgranicznym i mało prawdopodobnego ryzyka o poważnych skutkach, stwierdzonych zgodnie z ust. 1 lit. d).

3. Komisja opracowuje do dnia 22 grudnia 2019 r., wraz z państwami członkowskimi, wytyczne dotyczące przedkładania streszczenia, o którym mowa w ust. 1 lit. d).

4. W przypadku gdy państwo członkowskie często występuje za pośrednictwem unijnego mechanizmu o ten sam rodzaj pomocy w przypadku tego samego rodzaju klęski lub katastrofy, Komisja może, po przeprowadzeniu dokładnej analizy przyczyn i okoliczności aktywacji mechanizmu oraz w celu wsparcia danego państwa członkowskiego we wzmocnieniu jego poziomu zapobiegania ryzyku i zapewniania gotowości:

- a) zwrócić się do tego państwa członkowskiego o dostarczenie dodatkowych informacji dotyczących konkretnych środków zapobiegania ryzyku i zapewniania gotowości dotyczących ryzyka odpowiadającego temu rodzajowi ryzyka; oraz
- b) w stosownych przypadkach, na podstawie przekazanych informacji:

▼ M2

- (i) zaproponować wysłanie na miejsce zespołu ekspertów, którzy służyliby radą w zakresie środków zapobiegania ryzyku i zapewnienia gotowości; lub
- (ii) przedstawiać zalecenia w celu wzmocnienia poziomu zapobiegania ryzyku i zapewnienia gotowości w danym państwie członkowskim. Komisja i to państwo członkowskie informują się wzajemnie o wszelkich środkach przyjętych w następstwie takich zaleceń.

W przypadku gdy państwo członkowskie występuje za pośrednictwem unijnego mechanizmu o ten sam rodzaj pomocy w przypadku tego samego rodzaju klęski lub katastrofy trzykrotnie w ciągu trzech kolejnych lat, zastosowanie mają lit. a) i b), chyba że dokładna analiza przyczyn i okoliczności częstych aktywacji mechanizmu pokazuje, że nie jest to konieczne.

▼ B

ROZDZIAŁ III

GOTOWOŚĆ

*Artykuł 7***Centrum Koordynacji Reagowania Kryzysowego**

Niniejszym ustanawia się Centrum Koordynacji Reagowania Kryzysowego (ERCC). ERCC zapewnia całodobową i siedem dni w tygodniu (24/7) zdolność operacyjną i służy państwom członkowskim i Komisji w realizacji celów unijnego mechanizmu.

*Artykuł 8***Ogólne działania Komisji na rzecz zapewnienia gotowości**

Komisja realizuje następujące działania na rzecz zapewnienia gotowości:

- a) zarządzanie ERCC
- b) zarządzanie Wspólnym Systemem Łączności i Informacji w Sytuacjach Nadzwyczajnych (CECIS) w celu umożliwienia komunikacji pomiędzy ERCC a punktami kontaktowymi w państwach członkowskich i wymiany informacji między nimi;
- c) przyczynianie się do opracowania i skuteczniejszej integracji transnarodowych systemów wykrywania i wczesnego ostrzegania oraz systemów alarmowania stanowiących przedmiot europejskiego zainteresowania, by umożliwić szybkie reagowanie, a także by wspierać wzajemne połączenia między krajowymi systemami wczesnego ostrzegania i systemami alarmowania, jak również połączenie ich z ERCC i CECIS. W systemach takich uwzględniane i wykorzystywane są istniejące i przyszłe źródła i systemy informacji, monitorowania i wykrywania;
- d) ustanawianie zdolności – i zarządzanie nią – w zakresie mobilizacji i wysyłania zespołów ekspertów odpowiedzialnych za:
  - (i) ocenę potrzeb, które mogą potencjalnie zostać zaspokojone w ramach unijnego mechanizmu, w państwie występującym o pomoc;
  - (ii) w razie potrzeby ułatwienie koordynacji pomocy w zakresie reagowania na klęski i katastrofy na miejscu oraz zapewnienie łączności z właściwymi organami państwa występującego o pomoc; oraz

▼B

- (iii) wspieranie państwa występującego o pomoc wiedzą fachową z zakresu działań podejmowanych w ramach zapobiegania, zapewniania gotowości i reagowania;
- e) ustanowienie i utrzymywanie zdolności na potrzeby zapewniania wsparcia logistycznego tym zespołom ekspertów;
- f) ustanowienie i utrzymywanie sieci wyszkolonych ekspertów z państw członkowskich, którzy mogą być niezwłocznie dostępni, jeżeli zajdzie potrzeba udzielenia ERCCERCC pomocy w monitorowaniu, przekazywaniu informacji i ułatwianiu koordynacji;
- g) ułatwianie państwom członkowskim koordynacji przy wstępnym rozmieszczaniu na terytorium Unii zdolności reagowania na klęski i katastrofy;
- h) wspieranie wysiłków na rzecz poprawy interoperacyjności modułów i innych zdolności reagowania, przy uwzględnieniu najlepszych praktyk na szczeblu państw członkowskich i na szczeblu międzynarodowym;
- i) podejmowanie w ramach swoich kompetencji działań niezbędnych do ułatwiania wsparcia państwa przyjmującego; działania te obejmują opracowywanie i uaktualnianie, we współpracy z państwami członkowskimi, wytycznych w sprawie wsparcia państwa przyjmującego na podstawie doświadczenia operacyjnego;
- j) wspieranie tworzenia programów służących opiniowaniu dobrowolnych ocen wzajemnych w zakresie strategii gotowości przygotowywanych przez poszczególne państwa członkowskie; programy te przygotowywane są na podstawie wcześniej ustalanych kryteriów, które umożliwią sformułowanie zaleceń w celu podniesienia unijnego poziomu gotowości; oraz
- k) w ścisłej konsultacji z państwami członkowskimi podejmowanie niezbędnych dodatkowych działań wspierających i uzupełniających w obszarze zapewniania gotowości z myślą o osiągnięciu celu określonego w art. 3 ust. 1 lit. b).

*Artykuł 9***Ogólne działania państw członkowskich na rzecz zapewnienia gotowości**

1. Państwa członkowskie, na zasadzie dobrowolności, dążą do tworzenia modułów, w szczególności po to, by sprostać najważniejszym potrzebom związanym z interwencją lub ze wsparciem w ramach unijnego mechanizmu.

Państwa członkowskie z wyprzedzeniem wskazują moduły, inne zdolności reagowania, oraz ekspertów w obrębie swoich właściwych służb, w szczególności służb ochrony ludności lub innych służb reagowania w sytuacjach kryzysowych, które mogłyby zostać udostępnione do celów interwencji na wniosek złożony za pośrednictwem unijnego mechanizmu. Uwzględniają one to, że skład modułów lub innych zdolności reagowania może zależeć od rodzaju klęski lub katastrofy oraz szczególnych potrzeb z nimi związanych.

2. Na moduły te składają się zasoby jednego państwa członkowskiego lub większej ich liczby i moduły te:

- a) są w stanie wykonywać wcześniej ustalone zadania na obszarach reagowania zgodnie z uznanymi międzynarodowymi wytycznymi, a tym samym mogą:

▼ B

- (i) zostać wysłane niezwłocznie po wystosowaniu wniosku o pomoc za pośrednictwem ERCC; oraz
  - (ii) pracować przez pewien okres w sposób samowystarczalny i samodzielny;
- b) są interoperacyjne z innymi modułami;
- c) przechodzą szkolenia i ćwiczenia w celu spełnienia wymogu interoperacyjności;
- d) podlegają zwierzchnictwu osoby odpowiedzialnej za działania modułów; oraz;
- e) są w stanie współpracować, w stosownych przypadkach, z innymi organami Unii lub instytucjami międzynarodowymi, w szczególności z Organizacją Narodów Zjednoczonych.

3. Państwa członkowskie z wyprzedzeniem wskazują, na zasadzie dobrowolności, ekspertów, którzy mogliby zostać wysłani jako członkowie zespołów ekspertów, jak określono w art. 7 lit. d).

4. Państwa członkowskie biorą pod uwagę możliwość udostępniania, stosownie do potrzeb, innych zdolności reagowania, które mogłyby zostać zapewnione przez właściwe służby, lub które mogą być przekazane przez organizacje pozarządowe i inne odpowiednie podmioty.

Inne zdolności reagowania mogą obejmować zasoby jednego państwa członkowskiego lub większej ich liczby i, w stosownych przypadkach, są w stanie:

- a) wykonywać zadania na obszarach reagowania zgodnie z uznanymi międzynarodowymi wytycznymi, a tym samym mogą:
- (i) zostać wysłane niezwłocznie po tym, jak za pośrednictwem ERCC złożony zostanie wniosek o pomoc; oraz
  - (ii) pracować przez pewien okres w sposób samowystarczalny i samodzielny, stosownie do potrzeb;
- b) współpracować, w stosownych przypadkach, z innymi organami Unii lub instytucjami międzynarodowymi, w szczególności z Organizacją Narodów Zjednoczonych.

5. Państwa członkowskie mogą, z zastrzeżeniem odpowiednich gwarancji bezpieczeństwa, dostarczać informacje o właściwych zdolnościach wojskowych – takich jak transport oraz wsparcie logistyczne lub medyczne – które mogłyby w ostateczności zostać wykorzystane w ramach unijnego mechanizmu jako element wsparcia.

6. Państwa członkowskie dostarczają Komisji właściwych informacji na temat ekspertów, modułów i innych zdolności reagowania, które udostępniają w celu udzielenia pomocy w ramach unijnego mechanizmu i o których mowa w ust. 1 – 5, oraz aktualizują te informacje w razie potrzeby.

7. Państwa członkowskie wyznaczają punkty kontaktowe, o których mowa w art. 8 lit. b), i informują o tym Komisję.

▼ B

8. Państwa członkowskie podejmują odpowiednie działania w zakresie zapewniania gotowości, by ułatwić wsparcie państwa przyjmującego.

9. Państwa członkowskie, wspierane przez Komisję, zgodnie z art. 23 podejmują odpowiednie środki w celu zapewnienia szybkiego transportu oferowanej przez nie pomocy.

*Artykuł 10***Planowanie operacji****▼ M2**

1. Komisja i państwa członkowskie współpracują w ramach unijnego mechanizmu na rzecz poprawy planowania operacji reagowania w przypadku klęsk żywiołowych i katastrof spowodowanych przez człowieka, w tym w zakresie przygotowywania scenariuszy reagowania w przypadku klęsk lub katastrof na podstawie ocen ryzyka, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. a), oraz przeglądu ryzyka, o którym mowa w art. 5 ust. 1 lit. c), mapowania zasobów oraz opracowywania planów rozmieszczenia zdolności reagowania.

▼ B

2. Komisja i państwa członkowskie określają i propagują synergie między pomocą w zakresie ochrony ludności a finansową pomocą humanitarną świadczoną przez Unię i państwa członkowskie przy planowaniu operacji reagowania na kryzysy humanitarne poza terytorium Unii.

*Artykuł 11***▼ M2****Europejska pula ochrony ludności**

1. Ustanawia się europejską pulę ochrony ludności. Ma ona formę puli dobrowolnie wcześniej zgłoszonych zdolności reagowania państw członkowskich oraz obejmuje moduły, inne zdolności reagowania i kategorie ekspertów.

1a. Pomoc udzielana przez państwo członkowskie za pośrednictwem europejskiej puli ochrony ludności uzupełnia zdolności istniejące w państwie członkowskim występującym o pomoc, bez uszczerbku dla podstawowej odpowiedzialności państw członkowskich na ich terytorium za zapobieganie klęskom lub katastrofom i reagowanie na nie.

2. Na podstawie zidentyfikowanych rodzajów ryzyka, ogólnych zdolności i braków Komisja określa, w drodze aktów wykonawczych przyjętych zgodnie z art. 33 ust. 1 lit. f), rodzaje i liczbę kluczowych zdolności reagowania wymaganych na potrzeby europejskiej puli ochrony ludności („cele w zakresie zdolności”).

Komisja, we współpracy z państwami członkowskimi, monitoruje postępy na rzecz osiągnięcia celów w zakresie zdolności określonych w aktach wykonawczych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, oraz identyfikuje potencjalnie znaczące braki w zakresie zdolności reagowania w ramach europejskiej puli ochrony ludności. W przypadku zidentyfikowania takich braków, Komisja analizuje, czy państwa członkowskie dysponują niezbędnymi zdolnościami poza europejską pulą ochrony ludności. Komisja zachęca państwa członkowskie do usunięcia znaczących braków w zakresie zdolności reagowania w ramach europejskiej puli ochrony ludności oraz może wspierać państwa członkowskie zgodnie z art. 20, art. 21 ust. 1 lit. i) i art. 21 ust. 2.

▼ **B**

3. Komisja określa wymogi jakościowe dotyczące zdolności reagowania, które państwa członkowskie udostępniają do ► **M2** europejskiej puli ochrony ludności ◀. Wymogi jakościowe opierają się na uznanych międzynarodowych normach, w zakresie, w jakim takie normy już istnieją. Państwa członkowskie odpowiadają za zapewnienie jakości swoich zdolności reagowania.

4. Komisja ustanawia procedurę certyfikacji i rejestracji zdolności reagowania udostępnianych przez państwa członkowskie na potrzeby ► **M2** europejskiej puli ochrony ludności ◀ i zarządza tą procedurą.

5. Państwa członkowskie na zasadzie dobrowolności ustalają i rejestrują zdolności reagowania, które przeznaczają na ► **M2** europejskiej puli ochrony ludności ◀. Rejestracji wielonarodowych modułów dostarczonych przez przynajmniej dwa państwa członkowskie dokonują wspólnie wszystkie zainteresowane państwa członkowskie.

6. Zdolności reagowania, które państwa członkowskie udostępniają na potrzeby ► **M2** europejskiej puli ochrony ludności ◀, pozostają stale dostępne na potrzeby krajowe.

7. Wchodzące w skład ► **M2** europejskiej puli ochrony ludności ◀ zdolności reagowania państw członkowskich są udostępniane na potrzeby operacji reagowania w ramach unijnego mechanizmu po tym, jak za pośrednictwem ERCC złożony zostanie wniosek o pomoc. Ostateczna decyzja o ich rozmieszczeniu podejmowana jest przez państwa członkowskie, które dokonały rejestracji danych zdolności reagowania. W przypadku, gdy krajowa sytuacja kryzysowa, siła wyższa lub, w wyjątkowych przypadkach, poważne przyczyny uniemożliwiają państwu członkowskiemu udostępnienie tych zdolności reagowania w przypadku określonej klęski lub katastrofy, dane państwo członkowskie informuje o tym Komisję możliwie najszybciej, odwołując się do niniejszego artykułu.

8. W razie ich rozmieszczenia zdolności reagowania państw członkowskich pozostają pod ich dowództwem i kontrolą i – po konsultacji z Komisją – mogą zostać wycofane, jeżeli krajowa sytuacja kryzysowa, siła wyższa lub, w wyjątkowych przypadkach, poważne przyczyny uniemożliwiają państwu członkowskiemu dalsze utrzymywanie jego zdolności reagowania. Koordynację między różnymi zdolnościami reagowania ułatwia, w stosownych przypadkach, Komisja za pośrednictwem ERCC zgodnie z art. 15 i art. 16.

9. Państwa członkowskie i Komisja zapewniają odpowiednie wyeksponowanie interwencji z wykorzystaniem ► **M2** europejskiej puli ochrony ludności ◀.

▼ **M2***Artykuł 12***Zdolności rescEU**

1. Ustanawia się zdolności rescEU, aby zapewniać pomoc w bardzo trudnych sytuacjach, gdy istniejące ogólne zdolności na poziomie krajowym oraz zdolności wcześniej zgłoszone przez państwa członkowskie do europejskiej puli ochrony ludności nie są w stanie zapewnić w danych okolicznościach skutecznego reagowania na różnego rodzaju klęski lub katastrofy, o których mowa w art. 1 ust. 2.

W celu zagwarantowania skutecznego reagowania na klęski lub katastrofy, Komisja i państwa członkowskie zapewniają, w stosownych przypadkach, odpowiednie geograficzne rozmieszczenie zdolności rescEU.

▼ M2

2. Komisja określa, w drodze aktów wykonawczych przyjętych zgodnie z art. 33 ust. 1 lit. g), z czego składają się zdolności rescEU, z uwzględnieniem zidentyfikowanych i pojawiających się rodzajów ryzyka, ogólnych zdolności i braków na poziomie Unii, w szczególności w zakresie gaszenia pożarów lasów z powietrza, incydentów chemicznych, biologicznych, radiologicznych i jądrowych, a także pilnej pomocy medycznej. Te akty wykonawcze muszą zapewniać spójność z innymi mającymi zastosowanie przepisami Unii. Pierwszy tego rodzaju akt wykonawczy zostanie przyjęty do dnia 22 czerwca 2019 r.

3. Zdolności rescEU są nabywane, wynajmowane lub leasingowane przez państwa członkowskie. W tym celu Komisja może bezpośrednio przyznać państwom członkowskim dotacje bez zaproszenia do składania wniosków. W przypadku gdy Komisja pozyskuje zdolności rescEU w imieniu państw członkowskich, zastosowanie ma procedura wspólnych zamówień. Unijna pomoc finansowa jest udzielana zgodnie z unijnymi zasadami finansowymi.

Zdolności rescEU są przyjmowane przez państwa członkowskie, które nabywają, wynajmują lub leasingują te zdolności. W przypadku wspólnych zamówień zdolności rescEU są przyjmowane przez państwa członkowskie, w imieniu których są one zamawiane.

4. Komisja określa wymogi jakości dotyczące zdolności reagowania stanowiących część zdolności rescEU, w porozumieniu z państwami członkowskimi. Wymogi jakości opierają się na uznanych międzynarodowych normach, w przypadku gdy takie normy już istnieją.

5. Państwo członkowskie, które posiada, wynajmuje lub leasinguje zdolności rescEU, zapewnia rejestrację tych zdolności w CECIS, a także dostępność i możliwości rozmieszczenia tych zdolności w ramach operacji unijnego mechanizmu.

Zdolności rescEU mogą być wykorzystywane wyłącznie do celów krajowych, o czym mowa w art. 23 ust. 4a, gdy nie są używane ani potrzebne do celów operacji reagowania w ramach unijnego mechanizmu.

Zdolności rescEU wykorzystuje się zgodnie z aktami wykonawczymi przyjętymi zgodnie z art. 32 ust. 1 lit. g) oraz z umowami operacyjnymi zawartymi między Komisją a państwem członkowskim które posiada, wynajmuje lub leasinguje te zdolności, w których to umowach precyzuje się warunki rozmieszczania zdolności rescEU, w tym uczestniczących pracowników.

6. Zdolności rescEU udostępnia się na potrzeby operacji reagowania w ramach unijnego mechanizmu po złożeniu wniosku o pomoc za pośrednictwem ERCC zgodnie z art. 15 lub art. 16 ust. 1–9, ust. 11, 12 i 13. Decyzję o ich rozmieszczeniu i odwołaniu, a także wszystkie decyzje podejmowane w przypadku kolidujących ze sobą wniosków, podejmuje Komisja, w ścisłej współpracy z państwem członkowskim występującym o pomoc i państwem członkowskim posiadającym, wynajmującym lub leasingującym zdolności, zgodnie z umowami operacyjnymi zdefiniowanymi w ust. 5 akapit trzeci niniejszego artykułu.

▼ M2

Państwo członkowskie, na którego terytorium rozmieszczone są zdolności rescEU, jest odpowiedzialne za kierowanie operacjami reagowania. W przypadku rozmieszczenia poza Unią, państwa członkowskie przyjmujące zdolności rescEU są odpowiedzialne za zapewnienie, aby zdolności rescEU były w pełni włączone do ogólnych działań w zakresie reagowania.

7. W przypadku rozmieszczenia, Komisja za pośrednictwem ERCC uzgadnia z państwem członkowskim występującym o pomoc kwestie operacyjne związane z rozmieszczeniem zdolności rescEU. Państwo członkowskie występujące o pomoc ułatwia operacyjną koordynację swoich własnych zdolności oraz działań rescEU w trakcie operacji.

8. W stosownych przypadkach Komisja ułatwia koordynację różnych zdolności reagowania za pośrednictwem ERCC zgodnie z art. 15 i 16.

9. Państwa członkowskie informuje się o operacyjnym statusie zdolności rescEU poprzez CECIS.

10. Jeżeli klęska lub katastrofa poza Unią mogłaby znacząco wpłynąć na jedno państwo członkowskie lub większą ich liczbę, lub na ich obywateli, można rozmieścić zdolności rescEU zgodnie z ust. 6–9 niniejszego artykułu.

Jeżeli zdolności rescEU rozmieszczone są w państwach trzecich, w szczególnych przypadkach państwa członkowskie mogą odmówić rozmieszczenia swojego własnego personelu, zgodnie z aktem wykonawczym przyjętym zgodnie z art. 32 ust. 1 lit. g) oraz bardziej szczegółowymi postanowieniami umów operacyjnych, o których mowa w ust. 5 akapit trzeci niniejszego artykułu.

▼ B*Artykuł 13***▼ M2****Unijna sieć wiedzy w zakresie ochrony ludności**

1. Komisja ustanawia sieć odpowiednich podmiotów i instytucji zajmujących się ochroną ludności i zarządzaniem klęskami lub katastrofami, włącznie z centrami doskonałości, uniwersytetami i naukowcami, które razem z Komisją tworzą unijną sieć wiedzy w zakresie ochrony ludności. Komisja należyście uwzględnia przy tym wiedzę fachową dostępną w państwach członkowskich oraz organizacje działające w terenie.

Sieć – która zmierza do zapewnienia w swojej strukturze równowagi płci – realizuje następujące działania w zakresie szkoleń, ćwiczeń oraz upowszechniania zdobytych doświadczeń i wiedzy, w stosownych przypadkach ściśle koordynując te działania z właściwymi centrami wiedzy:

- a) utworzenie programu szkoleń dla personelu zajmującego się ochroną ludności oraz zarządzaniem sytuacjami kryzysowymi, który to program ma dotyczyć zapobiegania klęskom lub katastrofom, zapewnienia gotowości i reagowania na klęski lub katastrofy, oraz zarządzanie takim programem. Program ma za zadanie ułatwić wymianę najlepszych praktyk w dziedzinie ochrony ludności oraz obejmuje wspólne kursy i system wymiany wiedzy fachowej w dziedzinie zarządzania sytuacjami kryzysowymi, w tym wymiany młodych profesjonalistów i doświadczonych wolontariuszy oraz delegowanie ekspertów z państw członkowskich.

▼ M2

Program szkoleń ma na celu poprawę koordynacji, zgodności między zdolnościami oraz komplementarności zdolności, o których mowa w art. 9, 11 i 12, a także zwiększenie kompetencji ekspertów, o których mowa w art. 8 lit. d) i f).

▼ B

- b) utworzenie sieci szkoleniowej, z której będą mogły korzystać zarówno ośrodki szkoleniowe dla personelu zajmującego się ochroną ludności i zarządzaniem sytuacjami kryzysowymi, jak i inne właściwe podmioty i instytucje związane z zapobieganiem klęskom i katastrofom, zapewnianiem gotowości oraz reagowaniem; ponadto zarządzenie taką siecią.

Sieć szkoleniowa ma na celu:

- (i) wzmocnienie wszystkich etapów zarządzania klęskami i katastrofami, z uwzględnieniem przystosowania się do zmiany klimatu i jej łagodzenia;
  - (ii) tworzenie synergii między jej członkami poprzez wymianę doświadczeń i najlepszych praktyk, odpowiednie badania, zdobyte doświadczenia, zajęcia i warsztaty, ćwiczenia i projekty pilotażowe; oraz
  - (iii) opracowanie wytycznych dotyczących unijnych i międzynarodowych szkoleń w zakresie ochrony ludności, w tym szkoleń dotyczących zapobiegania, zapewniania gotowości oraz reagowania na klęski i katastrofy.
- c) opracowanie ram strategicznych określających cele i funkcje ćwiczeń, opracowanie długoterminowego kompleksowego planu określającego priorytety ćwiczeń, a także utworzenie programu ćwiczeń i zarządzanie nim.
- d) utworzenie programu wykorzystującego doświadczenia zdobyte w trakcie działań na rzecz ochrony ludności przeprowadzonych w ramach unijnego mechanizmu, w tym aspektów dotyczących całego cyklu zarządzania w przypadku klęsk i katastrof, w celu zapewnienia szerokiej podstawy procesów uczenia się i rozwijania wiedzy; zarządzanie tym programem. Program obejmuje:
- (i) monitorowanie, analizowanie i ocenianie wszystkich właściwych działań na rzecz ochrony ludności w ramach unijnego mechanizmu;
  - (ii) propagowanie wdrażania zdobytych doświadczeń, aby otrzymać oparte na doświadczeniu podstawy rozwoju działań w ramach cyklu zarządzania klęskami i katastrofami; oraz
  - (iii) opracowanie metod i narzędzi gromadzenia, analizowania, propagowania i wdrażania zdobytych doświadczeń.

Program ten obejmuje również, w stosownych przypadkach, doświadczenia zdobyte w trakcie interwencji przeprowadzonych poza terytorium Unii, jeśli chodzi o wykorzystywanie powiązań i synergii między pomocą udzielaną w ramach unijnego mechanizmu a pomocą humanitarną.

- e) opracowywanie wytycznych w zakresie upowszechniania wiedzy i wdrażania poszczególnych zadań, o których mowa w lit. a)-d) na szczeblu państwa członkowskiego; oraz

▼ M2

- f) stymulowanie badań i innowacji oraz zachęcanie do wprowadzania i wykorzystywania odpowiednich nowych technologii do celów unijnego mechanizmu.

▼ B

2. Wykonując zadania określone w ust. 1, Komisja zwraca szczególną uwagę na potrzeby i interes państw członkowskich, które muszą stawić czoła podobnym ryzykom związanym z klęskami i katastrofami.

3. Na wniosek państwa członkowskiego, państwa trzeciego lub Organizacji Narodów Zjednoczonych lub jej agencji, Komisja może – wysłać na miejsce zespołu ekspertów – celem udzielenia doradztwa w zakresie środków służących zapewnianiu gotowości.

▼ M2

4. Komisja wzmacnia współpracę w zakresie szkoleń oraz zwiększa wymianę wiedzy i doświadczeń między unijną siecią wiedzy w zakresie ochrony ludności a organizacjami międzynarodowymi i państwami trzecimi, aby przyczynić się w ten sposób do realizacji międzynarodowych zobowiązań w zakresie zmniejszania ryzyka klęsk lub katastrof, szczególnie zobowiązań wynikających z ram z Sendai na rzecz redukcji ryzyka klęsk żywiołowych w okresie 2015–2030, przyjętych w dniu 18 marca 2015 r. na Trzeciej Światowej Konferencji ONZ na temat Zapobiegania i Ograniczania Skutków Katastrof, która odbyła się w Sendai (Japonia).

▼ B

ROZDZIAŁ IV

REAGOWANIE

*Artykuł 14***Zawiadamianie o klęskach i katastrofach na terytorium Unii**

1. W przypadku wystąpienia klęski lub katastrofy na terytorium Unii lub groźby jej wystąpienia, mającej lub mogącej mieć skutki wykraczające poza granice jednego państwa lub dotykającej inne państwa członkowskie, państwo członkowskie, w którym klęska lub katastrofa nastąpiła lub przypuszczalnie nastąpi, niezwłocznie zawiadamia o tym państwa członkowskie, które mogą zostać dotknięte, oraz, jeśli skutki mogą okazać się istotne – Komisję.

Akapit pierwszy nie ma zastosowania wówczas, gdy obowiązek zawiadomienia został już dopełniony zgodnie z innymi przepisami Unii, Traktatem ustanawiającym Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, lub obowiązującymi umowami międzynarodowymi.

2. W przypadku klęski lub katastrofy w Unii albo groźby jej wystąpienia, gdy ta klęska lub katastrofa przypuszczalnie spowoduje wezwanie o pomoc ze strony przynajmniej jednego państwa członkowskiego, państwo członkowskie, w którym klęska lub katastrofa wystąpiła lub przypuszczalnie wystąpi, niezwłocznie zawiadamia Komisję, że można spodziewać się złożenia za pośrednictwem ERCC wniosku o pomoc, tak, aby Komisja mogła, stosownie do sytuacji, poinformować pozostałe państwa członkowskie i włączyć do działania swoje właściwe służby.

3. Zawiadomienia, o których mowa w ust. 1 i 2, przekazuje się, w stosownych przypadkach, za pomocą CECIS.

▼B*Artykuł 15***Reagowanie na klęski i katastrofy na terytorium Unii****▼M2**

1. W razie wystąpienia klęski lub katastrofy na terytorium Unii lub groźby jej wystąpienia dotknięte państwo członkowskie może wystąpić o pomoc za pośrednictwem ERCC. Wniosek o pomoc musi być jak najbardziej szczegółowy. Wniosek o pomoc traci ważność po upływie maksymalnie 90 dni, chyba że ERCC otrzymało nowe informacje uzasadniające konieczność kontynuowania pomocy lub udzielenia dodatkowej pomocy.

▼B

2. W wyjątkowej sytuacji zwiększonego ryzyka państwo członkowskie może również wystąpić o pomoc w formie tymczasowego wstępnego rozmieszczenia zdolności reagowania.

3. Po otrzymaniu wniosku o pomoc Komisja stosownie do sytuacji i niezwłocznie:

a) przekazuje wniosek do punktów kontaktowych innych państw członkowskich;

b) gromadzi, razem z dotkniętym państwem członkowskim, zweryfikowane informacje na temat sytuacji i rozsyła je do państw członkowskich;

c) formułuje, w porozumieniu z państwem członkowskim występującym o pomoc, zalecenia dotyczące świadczenia pomocy za pośrednictwem unijnego mechanizmu oparte na potrzebach istniejących na miejscu oraz wszelkich właściwych wcześniej opracowanych planach, o których mowa w art. 10 ust. 1, zwraca się do państw członkowskich o rozmieszczenie określonych zdolności i ułatwia koordynację niezbędnej pomocy; oraz

d) podejmuje dodatkowe działania mające ułatwić koordynację reagowania.

4. Każde państwo członkowskie, do którego za pośrednictwem unijnego mechanizmu skierowano wniosek o pomoc, niezwłocznie określa, czy jest w stanie udzielić takiej pomocy, i za pośrednictwem CECIS informuje o swojej decyzji państwo członkowskie występujące o pomoc, określając zakres, zasady oraz, w stosownych przypadkach, koszt pomocy, której może udzielić. ERCC przekazuje państwom członkowskim aktualne informacje.

5. Państwo członkowskie występujące o pomoc jest odpowiedzialne za kierowanie interwencjami podejmowanymi w celu udzielenia pomocy. Organy państwa członkowskiego występującego o pomoc ustanawiają wytyczne, a w razie potrzeby wytyczają granice zadań powierzonych modułom lub innym rodzajom zdolności reagowania. Za szczególności dotyczące realizacji tych zadań odpowiada osoba wyznaczona przez państwo członkowskie udzielające pomocy. Państwo członkowskie występujące o pomoc może również zwrócić się o przysłanie zespołu ekspertów, który pomoże mu w dokonaniu oceny, ułatwi koordynację na miejscu między zespołami państw członkowskich lub udzieli doradztwa technicznego.

6. Państwo członkowskie występujące o pomoc podejmuje właściwe działania w celu ułatwienia wsparcia państwa przyjmującego w zakresie nadchodzącej pomocy.

▼ B

7. Określona w niniejszym artykule rola Komisji nie wpływa na kompetencje państw członkowskich ani na ich odpowiedzialność za swoje zespoły, moduły oraz inne rodzaje wsparcia, w tym zdolności wojskowe. W szczególności wsparcie oferowane przez Komisję nie oznacza sprawowania dowództwa ani kontroli w stosunku do pochodzących z państw członkowskich zespołów, modułów ani innego rodzaju wsparcia, które są rozmieszczane na zasadzie dobrowolności, w ramach koordynacji na szczeblu centrali i na miejscu.

*Artykuł 16***Propagowanie spójnego reagowania na klęski i katastrofy poza terytorium Unii****▼ M2**

1. W razie wystąpienia klęski lub katastrofy poza Unią lub groźby jej wystąpienia dotknięte państwo może wystąpić o pomoc za pośrednictwem ERCC. O taką pomoc można również wystąpić za pośrednictwem ONZ i jej agencji lub innej odpowiedniej organizacji międzynarodowej; organizacje te mogą również same wystąpić o taką pomoc. Wniosek o pomoc traci ważność po upływie maksymalnie 90 dni, chyba że ERCC otrzymało nowe informacje uzasadniające konieczność kontynuowania pomocy lub udzielenia dodatkowej pomocy.

2. Interwencje objęte zakresem niniejszego artykułu mogą być prowadzone jako samodzielne interwencje pomocowe albo jako wkład w interwencję kierowaną przez organizację międzynarodową. Koordynowanie operacji przez Unię musi być w pełni zintegrowane z całościową koordynacją prowadzoną przez Biuro Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Koordynacji Pomocy Humanitarnej (OCHA) oraz odbywać się z poszanowaniem jego wiodącej roli. W przypadku katastrof spowodowanych przez człowieka lub złożonych sytuacji kryzysowych Komisja zapewnia spójność działań z Konsensusem europejskim w sprawie pomocy humanitarnej⁽¹⁾ oraz poszanowanie zasad humanitarnych.

▼ B

3. Komisja wspiera spójne udzielanie pomocy poprzez następujące działania:

- a) utrzymywanie dialogu z punktami kontaktowymi państw członkowskich w celu zapewnienia skuteczności i spójności wkładu Unii w reagowanie w przypadku klęsk i katastrof za pośrednictwem unijnego mechanizmu w ramach całościowych wysiłków na rzecz niesienia pomocy, a w szczególności przez:
  - (i) niezwłoczne informowanie państw członkowskich o pełnych wnioskach o pomoc;
  - (ii) wspieranie wspólnej oceny sytuacji i potrzeb, udzielanie doradztwa technicznego lub ułatwianie koordynacji pomocy na miejscu dzięki obecności na miejscu zespołu ekspertów ds. ochrony ludności;
  - (iii) udostępnianie właściwych ocen i analiz wszystkim właściwym podmiotom;
  - (iv) dokonywanie przeglądu pomocy udzielanej przez państwa członkowskie oraz inne podmioty;

⁽¹⁾ Dz.U. C 25 z 30.1.2008, s. 1.

▼B

- (v) doradzanie co do rodzaju wymaganej pomocy w celu zapewnienia, by pomoc odpowiadała ustalonym potrzebom; oraz
  - (vi) pomoc w przewyżnianiu praktycznych, utrudniających udzielanie pomocy przeszkód w takich obszarach, jak tranzyt i cło;
- b) niezwłoczne formułowanie zaleceń, w miarę możliwości we współpracy z dotkniętym państwem, w oparciu o potrzeby istniejące na miejscu oraz wszelkie właściwe wcześniej opracowane plany, zwracanie się do państw członkowskich o rozmieszczenie określonych zdolności i ułatwianie koordynacji pomocy, o którą wystąpiono;
- c) utrzymywanie kontaktu z dotkniętym państwem w zakresie szczegółów technicznych, takich jak dokładne potrzeby, akceptowanie ofert oraz praktyczne uzgodnienia dotyczące przyjmowania i rozpraszania pomocy na szczeblu lokalnym;
- d) wspieranie OCHA lub utrzymywanie z nim kontaktu oraz współpraca z innymi właściwymi podmiotami uczestniczącymi w całościowych wysiłkach na rzecz niesienia pomocy – w celu uzyskania jak największej synergii działań, dążenia do ich komplementarności, zapobiegania ich powielaniu i powstawaniu braków; oraz
- e) utrzymywanie kontaktu ze wszystkimi właściwymi podmiotami, zwłaszcza w końcowej fazie interwencji pomocowej podejmowanej w ramach unijnego mechanizmu w celu ułatwienia sprawnego przekazania obowiązków.

4. Bez uszczerbku dla roli Komisji określonej w ust. 3 oraz z uwzględnieniem konieczności niezwłocznej reakcji operacyjnej za pośrednictwem unijnego mechanizmu, Komisja informuje po uruchomieniu unijnego mechanizmu Europejską Służbę Działań Zewnętrznych, by zapewnić spójność między operacją ochrony ludności a całościowymi stosunkami Unii z dotkniętym państwem. Komisja przekazuje państwom członkowskim pełne informacje zgodnie z ust. 3.

5. Na miejscu zapewnia się, stosownie do okoliczności, utrzymywanie kontaktu z delegaturą Unii, by ta mogła ułatwiać kontakty z rządem dotkniętego państwa. W razie potrzeby delegatura Unii udziela wsparcia logistycznego zespołom ekspertów ds. ochrony ludności, o których mowa w ust. 3 lit. a) ppkt (ii).

6. Każde państwo członkowskie, do którego za pośrednictwem unijnego mechanizmu skierowany został wniosek o pomoc, niezwłocznie ustala, czy jest w stanie udzielić takiej pomocy, i informuje o swojej decyzji ERCC za pośrednictwem CECIS, określając zakres i zasady pomocy, której może udzielić. ERCC przekazuje państwom członkowskim aktualne informacje.

7. Unijny mechanizm może również być wykorzystywany do zapewnienia pomocy konsularnej obywatelom Unii w zakresie ochrony ludności w przypadku klęsk lub katastrof w państwach trzecich, jeżeli wystąpią o to organy konsularne danych państw członkowskich.

▼B

8. Na podstawie wniosku o pomoc Komisja może podjąć niezbędne dodatkowe działania wspierające i uzupełniające w celu zapewnienia spójności w udzielaniu pomocy.

9. Koordynacja prowadzona za pośrednictwem unijnego mechanizmu nie wpływa ani na kontakty dwustronne państw członkowskich z dotkniętym państwem, ani na współpracę państw członkowskich z Organizacją Narodów Zjednoczonych ani z innymi odpowiednimi organizacjami międzynarodowymi. Takie kontakty dwustronne mogą być także wykorzystywane na użytek koordynacji prowadzonej za pośrednictwem unijnego mechanizmu.

10. Określona w niniejszym artykule rola Komisji nie wpływa na kompetencje państw członkowskich ani na ich odpowiedzialność za swoje zespoły, moduły oraz inne rodzaje wsparcia, w tym zdolności wojskowe. W szczególności wsparcie oferowane przez Komisję nie oznacza sprawowania dowództwa ani kontroli w stosunku do pochodzących z państw członkowskich zespołów, modułów i innego rodzaju wsparcia, które są rozmieszczane na zasadzie dobrowolności, w ramach koordynacji na szczeblu centrali i na miejscu.

11. Dąży się do uzyskania synergii z innymi instrumentami Unii, w szczególności z działaniami finansowanymi na mocy rozporządzenia (WE) nr 1257/96. Komisja zapewnia koordynację między tymi instrumentami oraz w stosownych przypadkach dba o to, by działania państw członkowskich służące ochronie ludności i prowadzone w ramach szerszej pomocy humanitarnej były w jak największym zakresie finansowane na mocy niniejszej decyzji.

12. W razie uruchomienia unijnego mechanizmu państwa członkowskie udzielające pomocy w przypadku klęski lub katastrofy przekazują ERCC pełne informacje o prowadzonych działaniach.

13. Zespoły i moduły państw członkowskich obecne na miejscu i uczestniczące w interwencji w ramach unijnego mechanizmu utrzymują ścisły kontakt z ERCC i znajdującymi się na miejscu zespołami ekspertów, o których mowa w ust. 3 lit. a) ppkt (ii).

*Artykuł 17***Wsparcie na miejscu**

1. Komisja może wybrać, mianować i wysłać zespół ekspertów złożony z ekspertów udostępnionych przez państwa członkowskie:

- a) w przypadku klęski lub katastrofy poza terytorium Unii, zgodnie z art. 16 ust. 3;
- b) w przypadku klęski lub katastrofy na terytorium Unii, zgodnie z art. 15 ust. 5;
- c) na wniosek o udostępnienie wiedzy fachowej w zakresie zapobiegania, zgodnie z art. 5 ust. 2; lub
- d) na wniosek o udostępnienie wiedzy fachowej w zakresie zapewniania gotowości, zgodnie z art. 13 ust. 3.

Eksperci Komisji i innych służb Unii mogą zostać włączeni do zespołu w celu wsparcia zespołu i ułatwienia utrzymywania kontaktów z ERCC. Eksperci udostępnieni przez OCHA lub inne organizacje międzynarodowe mogą zostać włączeni do zespołu w celu zacieśnienia współpracy i ułatwienia wspólnych ocen.

▼ B

2. Procedura wyboru i wyznaczania ekspertów jest następująca:
- a) państwa członkowskie wyznaczają ekspertów, którzy, na ich odpowiedzialność, mogą być wysłani jako członkowie zespołów ekspertów;
  - b) Komisja wybiera ekspertów i kierownika zespołów na podstawie ich kwalifikacji i doświadczenia, w tym odbytych szkoleń w ramach unijnego mechanizmu, doświadczenia z wcześniejszych misji zrealizowanych w ramach unijnego mechanizmu oraz uczestnictwa w innych międzynarodowych działaniach mających na celu niesienie pomocy. Wybór opiera się także na innych kryteriach, takich jak znajomość języków, tak aby zapewnić dysponowanie przez cały zespół umiejętnościami niezbędnymi w danej sytuacji; oraz
  - c) Komisja mianuje ekspertów / kierowników zespołów do misji w porozumieniu z wyznaczającymi ich państwami członkowskimi.
3. Wysłane zespoły ekspertów ułatwiają koordynację między zespołami interwencyjnymi państw członkowskich i utrzymują kontakt z właściwymi władzami państwa członkowskiego, które wystąpiło o pomoc, jak opisano w art. 8 lit. d). ERCC utrzymuje ścisły kontakt z zespołami ekspertów oraz dostarcza im wytycznych oraz wsparcia logistycznego.

*Artykuł 18***Transport i sprzęt**

1. W przypadku wystąpienia klęski lub katastrofy na terytorium Unii lub poza jej terytorium, Komisja może wspierać państwa członkowskie w uzyskiwaniu dostępu do sprzętu lub zasobów transportowych poprzez:
- a) dostarczanie i wymianę informacji dotyczących sprzętu i zasobów transportowych, które mogą być udostępniane przez państwa członkowskie, z myślą o ułatwianiu łączenia tych zasobów w jedną pulę;
  - b) pomaganie państwom członkowskim w określaniu zasobów transportowych mogących pochodzić z innych źródeł, w tym z rynku komercyjnego, i ułatwianie im dostępu do tych zasobów; lub
  - c) pomaganie państwom członkowskim w określaniu sprzętu, który może być dostępny z innych źródeł, w tym z rynku komercyjnego.
2. Komisja może uzupełniać zasoby transportowe dostarczone przez państwa członkowskie dodatkowymi zasobami transportowymi koniecznymi do zapewnienia możliwości szybkiego reagowania w przypadku klęski lub katastrofy.

ROZDZIAŁ V

PRZEPISY FINANSOWE*Artykuł 19***Zasoby budżetowe****▼ M2**

1. Pula środków finansowych na wdrożenie unijnego mechanizmu w latach 2014–2020 wynosi 574 028 000 EUR według cen bieżących.

▼ M2

Kwota 425 172 000 EUR według cen bieżących pochodzi z działu 3 „Bezpieczeństwo i obywatelstwo” wieloletnich ram finansowych, a kwota 148 856 000 EUR według cen bieżących – z działu 4 „Globalny wymiar Europy”.

▼ B

2. Środki pochodzące ze zwrotów dokonanych przez beneficjentów z tytułu działań podejmowanych w ramach reagowania kryzysowego zalicza się do dochodów przeznaczonych na określony cel w rozumieniu art. 18 ust. 2 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012.

3. Alokacja finansowa, o której mowa w ust. 1, może również obejmować wydatki dotyczące działań przygotowawczych, monitorujących, kontrolnych oraz związanych z audytem i oceną, wymaganych dla zarządzania unijnym mechanizmem i do realizacji jego celów.

Mogą być one w szczególności przeznaczane na badania, spotkania ekspertów, działania informacyjne i komunikacyjne, w tym komunikację instytucjonalną w zakresie priorytetów politycznych Unii, o ile są one związane z ogólnymi celami unijnego mechanizmu, wydatki związane z sieciami informatycznymi skoncentrowanymi na przetwarzaniu i wymianie informacji, w tym wszelkie wzajemne połączenia między istniejącymi lub przyszłymi systemami służącymi wspieraniu międzysektorowej wymiany danych i powiązanego sprzętu, jak również wszelkie inne wydatki na pomoc techniczną i administracyjną poniesione przez Komisję w ramach zarządzania programem.

4. Pulę środków finansowych, o której mowa w ust. 1, dzieli się w okresie 2014–2020 zgodnie z podziałem procentowym i zasadami określonymi w załączniku I.

5. Komisja dokonuje przeglądu podziału procentowego określonego w załączniku I w świetle wyników oceny okresowej, o której mowa w art. 34 ust. 2 lit. a). Komisja jest uprawniona do przyjmowania, w stosownych przypadkach, w świetle wyników takiej oceny, aktów delegowanych, zgodnie z art. 30, na mocy których możliwa jest korekta poszczególnych wartości procentowych określonych w załączniku I o więcej niż 8 punktów procentowych i nie więcej niż 16 punktów procentowych. Takie akty delegowane przyjmowane są do dnia 30 czerwca 2017 r.

6. Jeżeli, w przypadku niezbędnej korekty zasobów budżetowych przeznaczonych na działania podejmowane w ramach reagowania, wymaga tego pilna sytuacja, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych w celu dostosowania poszczególnych wartości procentowych określonych w załączniku I o więcej niż 8 punktów procentowych i nie więcej niż 16 punktów procentowych, w ramach dostępnych środków budżetowych i zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 31.

*Artykuł 20***Ogólne kwalifikowalne działania**

W celu podniesienia poziomu zapobiegania, gotowości i skutecznego reagowania na klęski i katastrofy do pomocy finansowej kwalifikują się następujące działania ogólne:

▼ B

- a) badania, ankiety, modelowanie i tworzenie scenariuszy, by w celu ułatwienia wymiany wiedzy, najlepszych praktyk i informacji;
- b) szkolenia, ćwiczenia, warsztaty, wymiana personelu i ekspertów, tworzenie sieci, projekty demonstracyjne i transfer technologii;
- c) działania związane z monitorowaniem, oceną i ewaluacją;
- d) informowanie społeczeństwa, edukacja i zwiększanie świadomości oraz związane z nimi działania upowszechniające – w celu zaangażowania obywateli w działania zapobiegawcze i zminimalizowania skutków klęsk i katastrof w Unii oraz ułatwienia obywatelom Unii skuteczniejszej i trwałej samodzielnej ochrony;
- e) utworzenie i prowadzenie, w kontekście unijnego mechanizmu programu wykorzystującego doświadczenia zdobyte w toku interwencji i ćwiczeń, w tym w obszarach istotnych z punktu widzenia zapobiegania i zapewniania gotowości; oraz
- f) działania komunikacyjne i środki mające zwiększyć świadomość na temat prac służących ochronie ludności państw członkowskich i Unii podejmowanych w obszarach zapobiegania, zapewniania gotowości i reagowania na klęski i katastrofy.

▼ M2*Artykuł 20a***Wyeksponowanie wkładu Unii i nagrody**

1. Każda pomoc lub finansowanie na mocy niniejszej decyzji muszą być odpowiednio wyeksponowane, włączając w to odpowiednio wyrazistą ekspozycję symbolu Unii w przypadku zdolności, o których mowa w art. 11 i 12 oraz art. 21 ust. 2 lit. c). Komisja opracowuje strategię komunikacyjną w celu wyeksponowania obywatelom konkretnych rezultatów działań podejmowanych w ramach unijnego mechanizmu.
2. Komisja przyznaje medale, aby wyrazić uznanie i uhonorować długoterminowe zobowiązania i nadzwyczajne wkłady na rzecz ochrony ludności w Unii.

▼ B*Artykuł 21***Kwalifikowalne działania w obszarze zapobiegania i zapewniania gotowości**

1. Do pomocy finansowej kwalifikują się następujące działania w obszarze zapobiegania i zapewniania gotowości:
  - a) współfinansowanie projektów, badań, warsztatów, ankiet oraz podobnych działań i podobnej działalności, o których mowa w art. 5;
  - b) współfinansowanie wzajemnych ocen, o których mowa w art. 6 lit. d) i w art. 8 lit. j);
  - c) utrzymywanie funkcji zapewnianych przez ERCC, zgodnie z art. 8 lit. a);
  - d) przygotowania do mobilizacji i wysyłania zespołów ekspertów, o której to mobilizacji i wysyłaniu mowa w art. 8 lit. d) i w art. 17, oraz ustanowienie i utrzymywanie zdolności szybkiego reagowania w ramach sieci wyszkolonych ekspertów z państw członkowskich, o której to zdolności mowa w art. 8 lit. f);

▼ B

- e) tworzenie i utrzymywanie CECIS oraz narzędzi umożliwiających komunikację i wymianę informacji między ERCC a punktami kontaktowymi państw członkowskich i innymi uczestnikami w kontekście unijnego mechanizmu;
- f) przyczynianie się do opracowania transnarodowych systemów wykrywania, wczesnego ostrzegania oraz alarmowania stanowiących przedmiot europejskiego zainteresowania, by umożliwić szybkie reagowanie, a także wspierać wzajemne połączenia między krajowymi systemami wczesnego ostrzegania i systemami alarmowania, jak również połączenie ich z ERCC i CECIS. W systemach takich uwzględniane i wykorzystywane są istniejące i przyszłe źródła i systemy informacji, monitorowania lub wykrywania;
- g) planowanie operacji reagowania w ramach unijnego mechanizmu zgodnie z art. 10;
- h) wspieranie działań na rzecz zapewnienia gotowości, o których mowa w art. 13;
- i) rozwijanie ► **M2** europejskiej puli ochrony ludności ◀, o której mowa w art. 11, zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.

▼ M2

- j) ustanowienie zdolności rescEU, zarządzanie nimi i utrzymywanie ich zgodnie z art. 12;

▼ B

- k) zapewnianie dostępności wsparcia logistycznego dla zespołów ekspertów, o których mowa w art. 17 ust. 1;
- l) ułatwianie państwom członkowskim koordynacji przy rozmieszczaniu zdolności reagowania na klęski i katastrofy na terytorium Unii – zgodnie z art. 8 lit. g);
- m) wspieranie udzielania doradztwa w zakresie środków zapobiegawczych i środków zapewniania gotowości poprzez wysłanie na miejsce zespołu ekspertów, na wniosek państwa członkowskiego, państwa trzeciego, Organizacji Narodów Zjednoczonych lub jej agencji, jak określono w art. 5 ust. 2 i art. 13 ust. 3.

2. Kwalifikowalność do pomocy finansowej na działania, o których mowa w ust. 1 lit. i) ogranicza się to do następujących kosztów:

- a) poniesione na szczeblu Unii koszty tworzenia ► **M2** europejskiej puli ochrony ludności ◀ i zarządzania nią, a także koszty związanych z tym procesów, o których mowa w art. 11;
- b) koszty obowiązkowych szkoleń, ćwiczeń i warsztatów niezbędnych do certyfikacji zdolności reagowania państw członkowskich do celów ► **M2** europejskiej puli ochrony ludności ◀ („koszty związane z certyfikacją”). Mogą się na nie składać koszty jednostkowe lub kwoty ryczałtowe określone w zależności od rodzaju zdolności, obejmujące do 100 % kosztów kwalifikowalnych; oraz

▼ M2

- c) koszty niezbędne do modernizacji lub naprawy zdolności reagowania w celu doprowadzenia ich do stanu gotowości i dostępności, tak aby mogły być rozmieszczane w ramach europejskiej puli ochrony ludności, zgodnie z wymogami jakości określonymi dla europejskiej puli ochrony ludności oraz, w stosownych przypadkach, zaleceń

▼ M2

sformułowanych w procesie certyfikacji („koszty związane z adaptacją”). Koszty te mogą obejmować koszty związane z operacyjnością, interoperacyjnością modułów i innych zdolności reagowania, samodzielnością, samowystarczalnością, możliwością transportowania, pakowaniem i podobne koszty, o ile koszty te są konkretnie związane z uczestnictwem zdolności w europejskiej puli ochrony ludności.

Koszty związane z adaptacją mogą obejmować:

- (i) 75 % kosztów kwalifikowalnych w przypadku modernizacji, pod warunkiem że kwota ta nie przekracza 50 % średniego kosztu związanego z rozwijaniem zdolności; oraz
- (ii) 75 % kosztów kwalifikowalnych w przypadku naprawy.

Zdolności reagowania korzystające z finansowania, o którym mowa w ppkt (i) i (ii), udostępnia się w ramach europejskiej puli ochrony ludności przez minimalny okres powiązany z otrzymywaniem finansowania, który wynosi od trzech do dziesięciu lat od momentu ich rzeczywistej dostępności jako część europejskiej puli ochrony ludności, z wyjątkiem przypadków, gdy ich ekonomiczny okres użytkowania jest krótszy.

Koszty związane z adaptacją mogą składać się z kosztów jednostkowych lub kwot ryczałtowych określonych w zależności od rodzaju zdolności.

---

3. Pomoc finansowa na działanie, o którym mowa w ust. 1 lit. j), obejmuje koszty niezbędne do zapewnienia dostępności i możliwości rozmieszczenia zdolności rescEU w ramach unijnego mechanizmu, zgodnie z akapitem drugim niniejszego ustępu.

Komisja zapewnia, aby pomoc finansowa, o której mowa w niniejszym ustępie, odpowiadała co najmniej 80 % i nie więcej niż 90 % całkowitych szacowanych kosztów niezbędnych do zapewnienia dostępności i możliwości rozmieszczenia zdolności rescEU w ramach unijnego mechanizmu. Pozostała kwota pokrywana jest przez państwa członkowskie przyjmujące zdolności rescEU. Całkowite szacunkowe koszty dla każdego rodzaju zdolności rescEU określa się w drodze aktów wykonawczych przyjmowanych zgodnie z art. 32 ust. 1 lit. g). Całkowite szacunkowe koszty oblicza się z uwzględnieniem kategorii kosztów kwalifikowalnych określonych w załączniku Ia.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 30 w celu zmiany załącznika Ia w odniesieniu do kategorii kosztów kwalifikowalnych.

Pomoc finansowa, o której mowa w niniejszym ustępie, może być wdrażana w ramach wieloletnich programów prac. W przypadku działań trwających ponad rok zobowiązania budżetowe mogą być dzielone na transze roczne.

4. W przypadku zdolności ustanowionych w celu reagowania na mało prawdopodobne ryzyko o poważnych skutkach, określone w drodze aktów wykonawczych przyjętych zgodnie z art. 32 ust. 1 lit. ha), pomoc finansowa Unii obejmuje wszystkie koszty niezbędne do zapewnienia dostępności i możliwości rozmieszczenia.

▼ M2

5. Koszty, o których mowa w ust. 3, mogą składać się z kosztów jednostkowych, kwot ryczałtowych lub stawek ryczałtowych określonych dla kategorii lub rodzaju zdolności, w zależności od sytuacji.

▼ B*Artykuł 22***Kwalifikowalne działania podejmowane w ramach reagowania**

Do pomocy finansowej kwalifikują się następujące działania podejmowane w ramach reagowania:

- a) wysyłanie zespołów ekspertów, o których mowa w art. 17 ust. 1, wraz ze wsparciem logistycznym, oraz wysyłanie ekspertów, o których mowa w art. 8 lit. d) i e);
- b) w przypadku klęski lub katastrofy wspieranie państw członkowskich w uzyskiwaniu dostępu do sprzętu i zasobów transportowych określonych w art. 23;
- c) w przypadku otrzymania wniosku o pomoc – podejmowanie niezbędnych dodatkowych działań wspomagających i uzupełniających w celu ułatwienia jak najskuteczniejszej koordynacji reagowania.

*Artykuł 23***▼ M2****Kwalifikowalne działania powiązane ze sprzętem i operacjami****▼ B**

1. W ramach umożliwiania dostępu – za pośrednictwem unijnego mechanizmu – do sprzętu i zasobów transportowych, do pomocy finansowej kwalifikują się następujące działania:

- a) dostarczanie informacji na temat sprzętu i zasobów transportowych, które państwa członkowskie postanawiają udostępnić, oraz wymiana takich informacji w celu ułatwienia połączenia takiego sprzętu lub zasobów transportowych w jedną pulę;
- b) pomaganie państwom członkowskim w określaniu zasobów transportowych mogących pochodzić z innych źródeł, w tym z rynku komercyjnego, i ułatwianie im dostępu do tych zasobów;
- c) pomaganie państwom członkowskim w określaniu sprzętu, który może być dostępny z innych źródeł, w tym z rynku komercyjnego; oraz
- d) finansowanie zasobów transportowych niezbędnych do zagwarantowania szybkiego reagowania na klęski i katastrofy. Działania takie kwalifikują się do pomocy finansowej wyłącznie w przypadku spełnienia poniższych kryteriów:
  - (i) wniosek o pomoc został złożony w ramach unijnego mechanizmu zgodnie z art. 15 i 16;
  - (ii) dodatkowe zasoby transportowe są niezbędne do zapewnienia skuteczności reagowania w ramach unijnego mechanizmu w przypadku klęsk i katastrof;

▼ B

- (iii) pomoc odpowiada potrzebom ustalonym przez ERCC i udzielana jest zgodnie z zaleceniami wydanymi przez ERCC w sprawie specyfikacji technicznych, jakości, terminów oraz warunków jej udzielania;
- (iv) pomoc została zaakceptowana przez państwo występujące o nią, bezpośrednio lub za pośrednictwem Organizacji Narodów Zjednoczonych lub jej agencji albo innej odpowiedniej organizacji międzynarodowej, w ramach unijnego mechanizmu; oraz
- (v) pomoc uzupełnia, w przypadku klęsk lub katastrof w państwach trzecich, wszelkie całościowe unijne działania humanitarne.

▼ M2

1a. Kwota unijnej pomocy finansowej w odniesieniu do transportu zdolności, które nie zostały wcześniej zgłoszone do europejskiej puli ochrony ludności, rozmieszczonych w razie wystąpienia klęski lub katastrofy, lub groźby ich wystąpienia w Unii lub poza nią, nie może przekraczać 75 % łącznych kwalifikowalnych kosztów.

2. Kwota unijnej pomocy finansowej w odniesieniu do zdolności zgłoszonych do europejskiej puli ochrony ludności nie może przekraczać 75 % kosztów wykorzystania tych zdolności, w tym ich transportu, w razie wystąpienia klęski lub katastrofy, lub groźby jej wystąpienia, w Unii lub państwie uczestniczącym.

3. Unijna pomoc finansowa w odniesieniu do transportu nie może przekraczać 75 % całkowitych kosztów kwalifikowalnych związanych z transportem zdolności wcześniej zgłoszonych do europejskiej puli ochrony ludności, jeżeli zostaną one rozmieszczone w razie wystąpienia klęski lub katastrofy, lub groźby jej wystąpienia, poza Unią zgodnie z art. 16.

4. Unijna pomoc finansowa w odniesieniu do zasobów transportowych może ponadto obejmować do 100 % łącznych kwalifikowalnych kosztów opisanych w lit. a), b), c) i d), jeżeli jest to niezbędne do tego, aby łączenie pomocy państw członkowskich było skuteczne pod względem operacyjnym, i jeżeli koszty odnoszą się do jednego z następujących:

- a) krótkoterminowy najem zdolności magazynowej w celu tymczasowego przechowywania pomocy pochodzącej z państw członkowskich z myślą o ułatwieniu koordynacji transportu;
- b) transport z państwa członkowskiego oferującego pomoc do państwa członkowskiego ułatwiającego jej skoordynowany transport;
- c) przepakowanie pomocy państw członkowskich w celu wykorzystania w jak największym stopniu dostępnych zdolności transportowych lub w celu spełnienia określonych wymogów operacyjnych; lub
- d) lokalny transport, tranzyt i magazynowanie pomocy połączonej w jedną pulę w celu zapewnienia skoordynowanej dostawy do miejsca przeznaczenia w państwie występującym o pomoc.

4a. Jeżeli zdolności rescEU są wykorzystywane do celów krajowych zgodnie z art. 12 ust. 5, wszystkie koszty, w tym koszty utrzymania i naprawy, pokrywa państwo członkowskie korzystające ze zdolności.

▼ M2

4b. W przypadku rozmieszczania zdolności rescEU w ramach unijnego mechanizmu, unijna pomoc finansowa obejmuje 75 % kosztów operacyjnych.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego unijna pomoc finansowa obejmuje 100 % kosztów operacyjnych zdolności rescEU niezbędnych w przypadku mało prawdopodobnych klęsk lub katastrof o poważnych skutkach, gdy zdolności te są rozmieszczane w ramach unijnego mechanizmu.

4c. W przypadku rozmieszczania poza Unią, o którym mowa w art. 12 ust. 10, unijna pomoc finansowa obejmuje 100 % kosztów operacyjnych.

4d. Jeżeli unijna pomoc finansowa, o której mowa w niniejszym artykule, nie obejmuje 100 % kosztów, pozostała kwota kosztów jest pokrywana przez występującego o pomoc, chyba że uzgodniono inaczej z państwem członkowskim oferującym pomoc lub państwem członkowskim przyjmującym zdolności rescEU.

▼ B

5. W przypadku łączenia w jedną pulę operacji transportowych z udziałem kilku państw członkowskich, jedno z państw członkowskich może objąć rolę przewodnią i wystąpić o unijną pomoc finansową na całą operację.

6. Jeżeli państwo członkowskie występuje do Komisji o zamówienie usług transportowych, Komisja wzywa do częściowego zwrotu kosztów, zgodnie ze stawkami finansowania określonymi w ust. 2, 3 i 4.

7. Na mocy niniejszego artykułu do unijnej pomocy finansowej dotyczącej zasobów transportowych kwalifikują się: wszystkie koszty związane z przemieszczaniem zasobów transportowych, w tym koszty wszystkich usług, opłaty, koszty logistyczne i koszty obsługi, koszty paliwa i ewentualnego zakwaterowania, jak również inne pośrednie koszty, takie jak podatki, wszelkie cła i koszty tranzytu.

▼ M2

8. Koszty transportu mogą składać się z kosztów jednostkowych, sum ryczałtowych lub stawek ryczałtowych określonych dla kategorii kosztu.

▼ B*Artykuł 24***Beneficjenci**

Dotacje przyznane na mocy niniejszej decyzji mogą być przyznane osobom prawnym, zarówno prawa prywatnego, jak i publicznego.

*Artykuł 25***Rodzaje interwencji finansowej i procedury wykonawcze**

1. Komisja realizuje unijną pomoc finansową zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 966/2012.

2. Pomoc finansowa na mocy niniejszej decyzji może przybrać wszelkie formy przewidziane w rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 966/2012, w szczególności dotacji, zwrotu kosztów, zamówień publicznych lub wkładów w fundusze powiernicze.

▼ B

3. Aby wdrożyć niniejszą decyzję, Komisja przyjmuje roczne programy prac, w drodze aktów wykonawczych, z wyjątkiem działań należących do reagowania na klęski i katastrofy w rozdziale IV, których nie może wcześniej określić. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 33 ust. 2. W rocznych programach prac określa się zamierzone cele, oczekiwane wyniki, metodę realizacji oraz ich całkowitą kwotę. Zawierają one także opis działań, które mają być finansowane, orientacyjne kwoty przeznaczone na każde działanie oraz orientacyjny harmonogram realizacji. W odniesieniu do pomocy finansowej, o której mowa w art. 28 ust. 2, roczne programy prac zawierają opis działań przewidzianych dla krajów tam wymienionych.

*Artykuł 26***Komplementarność i spójność działań Unii****▼ M2**

1. Działania, na których realizację przyznawana jest pomoc finansowa na mocy niniejszej decyzji, nie mogą być wspierane w ramach innych unijnych instrumentów finansowych. Jednakże zgodnie z art. 191 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ⁽¹⁾ pomoc finansowa przyznana na podstawie art. 21, 22 i 23 niniejszej decyzji nie uniemożliwia otrzymania finansowania z innych instrumentów unijnych zgodnie z określonymi w nich warunkami.

Komisja zapewnia, aby podmioty wnioskujące o pomoc finansową na mocy niniejszej decyzji oraz beneficjenci takiej pomocy udzielali Komisji informacji dotyczących pomocy finansowej otrzymywanej z innych źródeł, w tym z budżetu ogólnego Unii, oraz dotyczących aktualnie rozpatrywanych wniosków o taką pomoc.

2. Synergie, komplementarność i zwiększoną koordynację rozwija się z wykorzystaniem innych instrumentów Unii, takich jak instrumenty wspierające polityki w zakresie spójności, rozwoju obszarów wiejskich, badań naukowych, opieki zdrowotnej, migracji i bezpieczeństwa, a także Fundusz Solidarności Unii Europejskiej. W przypadku reagowania na kryzysy humanitarne w państwach trzecich Komisja zapewnia komplementarność i spójność działań finansowanych na mocy niniejszej decyzji z działaniami finansowanymi na mocy rozporządzenia (WE) nr 1257/96, oraz to, aby takie działania były zgodne z Konsensusem europejskim w sprawie pomocy humanitarnej.

▼ B

3. Jeżeli pomoc w ramach unijnego mechanizmu stanowi wkład w reagowanie Unii na potrzeby humanitarne, w szczególności w przypadkach złożonych sytuacji kryzysowych, działania wspierane finansowo na mocy niniejszej decyzji opierają się na zidentyfikowanych potrzebach i są spójne z zasadami humanitarnymi i zasadami dotyczącymi wykorzystania zasobów ochrony ludności i zasobów wojskowych, o których mowa w Konsensucie europejskim w sprawie pomocy humanitarnej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

▼ **B***Artykuł 27***Ochrona interesów finansowych Unii**

1. Komisja przyjmuje odpowiednie środki zapewniające, w trakcie realizacji działań finansowanych na podstawie niniejszej decyzji, ochronę interesów finansowych Unii przez stosowanie środków zapobiegania nadużyciom finansowym, korupcji i innym nielegalnym działaniom, przez skuteczne kontrole oraz, w razie wykrycia nieprawidłowości, przez odzyskiwanie kwot nienależnie wypłaconych a także, w stosownych przypadkach, przez skuteczne, proporcjonalne i odstraszczone kary administracyjne i finansowe.

2. Komisja lub jej przedstawiciele oraz Trybunał Obrachunkowy mają uprawnienia do audytu, na podstawie dokumentacji i na miejscu, wobec wszystkich beneficjentów dotacji, wykonawców i podwykonawców, którzy otrzymują środki od Unii na mocy niniejszej decyzji.

3. Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) może prowadzić dochodzenia, w tym kontrole i inspekcje na miejscu, zgodnie z postanowieniami i procedurami określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 ⁽¹⁾ oraz rozporządzeniu Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 ⁽²⁾, w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycie finansowe, korupcja lub jakiegokolwiek inne nielegalne działanie naruszające interesy finansowe Unii w związku z umową o udzielenie dotacji, decyzją o udzieleniu dotacji lub zamówieniem finansowanymi na mocy niniejszej decyzji.

4. Nie naruszając przepisów ust. 1, 2 i 3, umowy o współpracy z państwami trzecimi i z organizacjami międzynarodowymi, kontrakty, umowy o udzielenie dotacji i decyzje o udzieleniu dotacji wynikające z wdrożenia niniejszej decyzji zawierają postanowienia wyraźnie upoważniające Komisję, Trybunał Obrachunkowy i OLAF do prowadzenia takich audytów i dochodzeń, zgodnie z ich odpowiednimi kompetencjami.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY OGÓLNE*Artykuł 28***Państwa trzecie i organizacje międzynarodowe**▼ **M2**

1. W ujemnym mechanizmie mogą uczestniczyć także:
  - a) państwa należące do Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) będące członkami Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG), na warunkach ustanowionych w Porozumieniu EOG, oraz inne państwa europejskie, jeżeli przewidują to umowy i procedury;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

▼ M2

b) państwa przystępujące, państwa kandydujące i potencjalne państwa kandydujące, zgodnie z ogólnymi zasadami i ogólnymi warunkami udziału tych państw w programach Unii ustanowionymi w odpowiednich umowach ramowych i decyzjach rady stowarzyszenia lub podobnych porozumieniach.

1a. Udział w unijnym mechanizmie obejmuje uczestnictwo w jego działaniach zgodnie z celami, wymogami, kryteriami, procedurami i terminami przewidzianymi w niniejszej decyzji oraz musi być zgodny ze szczególnymi warunkami określonymi w umowach zawartych między Unią a państwem uczestniczącym.

▼ B

2. Pomoc finansowa, o której mowa w art. 20 i art. 21 lit. a), b), f) i h), może również zostać udzielona krajom kandydującym i potencjalnym krajom kandydującym nieuczestniczącym w unijnym mechanizmie, a także państwom objętym EPS, o ile pomoc ta uzupełnia finansowanie w ramach przyszłego aktu prawnego Unii w sprawie ustanowienia Instrumentu Pomocy Przedakcesyjnej (IPA II) i przyszłego aktu prawnego Unii dotyczącego ustanowienia Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa.

▼ M2

3. Organizacje międzynarodowe lub regionalne lub państwa objęte europejską polityką sąsiedztwa mogą współpracować w działaniach w ramach unijnego mechanizmu, jeżeli zezwalają na to odpowiednie umowy dwustronne lub wielostronne zawarte między tymi organizacjami lub państwami a Unią.

▼ B*Artykuł 29***Właściwe organy**

Do celów stosowania niniejszej decyzji państwa członkowskie wyznaczają właściwe organy i informują o tym Komisję.

▼ M2*Artykuł 30***Wykonywanie przekazanych uprawnień**

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 19 ust. 5 i 6, powierza się Komisji do dnia 31 grudnia 2020 r.

3. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 21 ust. 3, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia 21 marca 2019 r.

4. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 19 ust. 5 i 6 oraz art. 21 ust. 3, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.

▼M2

5. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.

6. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

7. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 19 ust. 5 i 6 oraz art. 21 ust. 3 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

▼B*Artykuł 31***Tryb pilny**

1. Akty delegowane przyjęte na mocy niniejszego artykułu wchodzi w życie bezzwłocznie i mają zastosowanie, o ile nie został wyrażony sprzeciw na podstawie ust. 2. W zawiadomieniu o akcie delegowanym skierowanym do Parlamentu Europejskiego i Rady podane zostają powody, dla których skorzystano z trybu pilnego.

2. Parlament Europejski lub Rada mogą wyrazić sprzeciw wobec aktu delegowanego przyjętego zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 30 ust. 5. W takim przypadku Komisja bezzwłocznie uchyla dany akt po otrzymaniu zawiadomienia dotyczącego decyzji o wyrażeniu sprzeciwu przez Parlament Europejski lub Radę.

*Artykuł 32***Akty wykonawcze**

1. Komisja przyjmuje akty wykonawcze dotyczące następujących kwestii:

- a) współpraca między ERCC a punktami kontaktowymi państw członkowskich, o czym mowa w art. 8 lit. b), art. 15 ust. 3 i art. 16 ust. 3 lit. a); oraz procedury operacyjne służące reagowaniu na klęski i katastrofy zarówno na terytorium Unii – o czym mowa w art. 15, jak i poza tym terytorium – o czym mowa art. 16, w tym wskazywanie odpowiednich organizacji międzynarodowych;
- b) elementy systemu CECIS oraz organizacja wymiany informacji za pośrednictwem tego systemu – o czym mowa w art. 8 lit. b);
- c) proces wysyłania zespołów ekspertów, o którym mowa w art. 17;
- d) wskazywanie modułów, innych zdolności reagowania i ekspertów, o którym mowa w art. 9 ust. 1;
- e) wymogi operacyjne w zakresie funkcjonowania i interoperacyjności modułów, określone w art. 9 ust. 2 i obejmujące zadania tych modułów, ich zdolności, główne elementy, samowystarczalność i rozmieszczanie;

▼ B

- f) cele w zakresie zdolności, wymogi jakościowe i wymogi dotyczące interoperacyjności oraz procedura certyfikacji i procedura rejestracji niezbędne do funkcjonowania ► **M2** europejskiej puli ochrony ludności ◀, o których mowa w art. 11, a także ustalenia finansowe, o których mowa w art. 21 ust. 2);

▼ M2

- g) ustanowienie zdolności rescEU, zarządzanie nimi i ich utrzymywanie, jak przewidziano w art. 12, w tym kryteria podejmowania decyzji o rozmieszczeniu, procedury operacyjne, a także koszty, o których mowa w art. 21 ust. 3;
- h) utworzenie i organizacja unijnej sieci wiedzy w zakresie ochrony ludności, jak przewidziano w art. 13;
- ha) kategorie mało prawdopodobnego ryzyka o poważnych skutkach oraz odpowiednie zdolności do zarządzania nimi, o czym mowa w art. 21 ust. 4;
- hb) kryteria i procedury uznawania długoterminowego zobowiązania i nadzwyczajnych wkładów na rzecz ochrony ludności w Unii, o czym mowa w art. 20a; oraz

▼ B

- i) organizowanie wsparcia przy transporcie pomocy – o czym mowa w art. 18 i 23.

2. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 33 ust. 2.

*Artykuł 33***Procedura komitetowa**

1. Komisję wspomaga komitet. Jest on komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. W przypadku gdy komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

▼ M2*Artykuł 34***Ocena**

1. Działania objęte pomocą finansową są regularnie monitorowane w celu śledzenia postępów w ich realizacji.

2. Komisja co dwa lata przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące operacji oraz postępów w działaniach realizowanych na podstawie art. 11 i 12. Sprawozdanie zawiera informacje dotyczące postępów w osiąganiu celów w zakresie zdolności oraz dotyczące pozostałych braków, o czym mowa w art. 11 ust. 2, z uwzględnieniem ustanowienia zdolności rescEU zgodnie z art. 12. Sprawozdanie zawiera również przegląd zmian budżetu i kosztów odnoszących się do zdolności reagowania oraz ocenę potrzeby dalszego rozwoju tych zdolności.

▼ M2

3. Komisja ocenia stosowanie niniejszej decyzji oraz przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, do dnia 31 grudnia 2023 r., a następnie co pięć lat, komunikat w sprawie skuteczności, efektywności pod względem kosztów i dalszego wdrażania niniejszej decyzji, w szczególności w odniesieniu do art. 6 ust. 4, a także zdolności rescEU. W stosownych przypadkach Komisja może dołączyć do tego komunikatu wnioski dotyczące zmian niniejszej decyzji.

▼ B

ROZDZIAŁ VII

PRZEPISY KOŃCOWE

▼ M2*Artykuł 35***Przepisy przejściowe**

Do dnia 1 stycznia 2025 r. można udzielić unijnej pomocy finansowej na pokrycie 75 % kosztów niezbędnych do zapewnienia szybkiego dostępu do zdolności krajowych odpowiadających zdolnościom zdefiniowanym zgodnie z art. 12 ust. 2. W tym celu Komisja może bezpośrednio przyznać państwom członkowskim dotacje bez zaproszenia do składania wniosków.

Zdolności, o których mowa w akapicie pierwszym, określa się jako zdolności rescEU aż do końca okresu przejściowego.

Na zasadzie odstępstwa od art. 12 ust. 6 decyzja w sprawie rozmieszczenia zdolności, o których mowa w akapicie pierwszym, podejmowana jest przez państwo członkowskie, które udostępniło je jako zdolności rescEU. W przypadku gdy krajowa sytuacja kryzysowa, siła wyższa lub, w wyjątkowych przypadkach, poważne przyczyny uniemożliwiają państwu członkowskiemu udostępnienie tych zdolności w przypadku konkretnej klęski lub katastrofy, to państwo członkowskie jak najszybciej informuje o tym Komisję, odwołując się do niniejszego artykułu.

▼ B*Artykuł 36***Uchylenie**

Decyzja 2007/162/WE, Euratom i decyzja 2007/779/WE, Euratom tracą moc. Odesłania do uchylonych decyzji traktuje się jako odesłania do niniejszej decyzji i odczytuje się je zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w załączniku II do niniejszej decyzji.

*Artykuł 37***Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie w dniu następującym po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Stosuje się ją od dnia 1 stycznia 2014 r.

▼ M2

▼B

ZALĄCZNIK I

Procentowy podział puli środków finansowych do celu wdrożenia unijnego mechanizmu, o którym mowa w art. 19 ust. 1

Zapobieganie:	20 % +/- 8 punktów procentowych
Zapewnianie gotowości:	50 % +/- 8 punktów procentowych
Reagowanie:	30 % +/- 8 punktów procentowych

Zasady

Wdrażając niniejszą decyzję, Komisja priorytetowo traktuje działania, w odniesieniu do których w niniejszej decyzji ustanowiono termin zakładający, że wraz z jego upływem działania te zostaną zakończone – z myślą o dochowaniu tego terminu.

▼ M2

ZALĄCZNIK IA

Kategorie kosztów kwalifikujących się w związku z obliczaniem całkowitych szacunkowych kosztów zgodnie z art. 21 ust. 3

1. Koszty wyposażenia
2. Koszty utrzymania, w tym koszty naprawy
3. Koszty ubezpieczenia
4. Koszty szkoleń
5. Koszty magazynowania
6. Koszty rejestracyjne i certyfikacyjne
7. Koszty materiałów eksploatacyjnych
8. Koszty personelu wymaganego do zapewnienia dostępności i możliwości rozmieszczenia zdolności rescEU.

ZALĄCZNIK II

Tabela korelacji

Decyzja Rady 2007/162 WE, Euratom	Decyzja Rady 2007/779 WE, Euratom	Niniejsza decyzja
art. 1 ust. 1		—
art. 1 ust. 2		art. 1 ust. 4
art. 1 ust. 3		—
art. 1 ust. 4		art. 2 ust. 2
	art. 1 ust. 1	—
	art. 1 ust. 2, akapit pierwszy	art. 1 ust. 2
	art. 1 ust. 2, akapit drugi	art. 1 ust. 5
art. 2 ust. 1		art. 2 ust. 1 lit. a)
art. 2 ust. 2		art. 2 ust. 1 lit. b)
art. 2 ust. 3		art. 1 ust. 6
	art. 2 ust. 1	—
	art. 2 ust. 2	art. 13 ust. 1 lit. a)
	art. 2 ust. 3	art. 20 lit. c)
	art. 2 ust. 4	art. 8 lit. d)
	art. 2 ust. 5	art. 8 lit. a)
	art. 2 ust. 6	art. 8 lit. b)
	art. 2 ust. 7	art. 8 lit. c)
	art. 2 ust. 8	art. 18 ust. 1
	art. 2 ust. 9	art. 18 ust. 2
	art. 2 ust. 10	art. 16 ust. 7
	art. 2 ust. 11	—
art. 3	art. 3	art. 4
art. 4 ust. 1		art. 20 i 21
art. 4 ust. 2 lit. a)		art. 22 lit. a)
art. 4 ust. 2 lit. b)		art. 22 lit. b) i art. 23 ust. 1 lit. a), b) i c)
art. 4 ust. 2 lit. c)		art. 23 ust. 1 lit. d)
art. 4 ust. 3		art. 23 ust. 2 i ust. 4
art. 4 ust. 4		art. 32 ust. 1 lit. i)
	art. 4 ust. 1	art. 9 ust. 1

▼B

Decyzja Rady 2007/162 WE, Euratom	Decyzja Rady 2007/779 WE, Euratom	Niniejsza decyzja
	art. 4 ust. 2	art. 9 ust. 3
	art. 4 ust. 3	art. 9 ust. 1 i ust. 2
	art. 4 ust. 4	art. 9 ust. 4
	art. 4 ust. 5	art. 9 ust. 5
	art. 4 ust. 6	art. 9 ust. 6
	art. 4 ust. 7	art. 9 ust. 9
	art. 4 ust. 8	art. 9 ust. 7
art. 5		art. 24
	art. 5 ust. 1	art. 8 lit. a)
	art. 5 ust. 2	art. 8 lit. b)
	art. 5 ust. 3	art. 8 lit. c)
	art. 5 ust. 4	art. 8 lit. d)
	art. 5 ust. 5	art. 13 ust. 1 lit. a)
	art. 5 ust. 6	—
	art. 5 ust. 7	art. 13 ust. 1 lit. d)
	art. 5 ust. 8	art. 13 ust. 1 lit. f)
	art. 5 ust. 9	art. 18
	art. 5 ust. 10	art. 8 lit. e)
	art. 5 ust. 11	art. 8 lit. g)
art. 6 ust. 1		art. 25 ust. 1
art. 6 ust. 2		art. 25 ust. 2
art. 6 ust. 3		art. 25 ust. 3, zdanie trzecie i czwarte
art. 6 ust. 4		art. 25 ust. 3, zdanie trzecie i czwarte
art. 6 ust. 5		art. 25 ust. 3, zdanie pierwsze i drugie
art. 6 ust. 6		—
	art. 6	art. 14
art. 7		art. 28 ust. 1
	art. 7 ust. 1	art. 15 ust. 1
	art. 7 ust. 2	art. 15 ust. 3
	art. 7 ust. 2 lit. a)	art. 15 ust. 3 lit. a)
	art. 7 ust. 2 lit. c)	art. 15 ust. 3 lit. b)
	art. 7 ust. 2 lit. b)	art. 15 ust. 3, lit. c) i d)
	art. 7 ust. 3, zdanie pierwsze i trzecie	art. 15 ust. 4 i art. 16 ust. 6

▼B

Decyzja Rady 2007/162 WE, Euratom	Decyzja Rady 2007/779 WE, Euratom	Niniejsza decyzja
	art. 7 ust. 4	art. 15 ust. 5
	art. 7 ust. 5	—
	art. 7 ust. 6	art. 17 ust. 3, zdanie pierwsze
art. 8		art. 26
	art. 8 ust. 1,	art. 16 ust. 1
	art. 8 ust. 1, akapit drugi	art. 16 ust. 2, zdanie pierwsze
	art. 8 ust. 1, akapit trzeci	—
	art. 8 ust. 1, akapit czwarty	—
	art. 8 ust. 2	art. 16 ust. 4
	art. 8 ust. 3	—
	art. 8 ust. 4 lit. a)	art. 16 ust. 3 lit. a)
	art. 8 ust. 4 lit. b)	art. 16 ust. 3 lit. c)
	art. 8 ust. 4 lit. c)	art. 16 ust. 3 lit. d)
	art. 8 ust. 4 lit. d)	art. 16 ust. 3 lit. e)
	art. 8 ust. 5	art. 16 ust. 8
	art. 8 ust. 6, akapit pierwszy	art. 17 ust. 1 i art. 17 ust. 2 lit. b
	art. 8 ust. 6, akapit drugi	art. 17 ust. 3, zdanie drugie
	art. 8 ust. 7, akapit pierwszy	—
	art. 8 ust. 7, akapit drugi	art. 16 ust. 2, zdanie drugie
	art. 8 ust. 7, akapit trzeci	art. 16 ust. 9
	art. 8 ust. 7, akapit czwarty	art. 16 ust. 11
	art. 8 ust. 7, akapit piąty	—
	art. 8 ust. 8	art. 16 ust. 10
	art. 8 ust. 9 lit. a)	art. 16 ust. 12
	art. 8 ust. 9 lit. b)	art. 16 ust. 13
art. 9		art. 16 ust. 2
	art. 9	art. 18
art. 10		art. 19 ust. 3

▼B

Decyzja Rady 2007/162 WE, Euratom	Decyzja Rady 2007/779 WE, Euratom	Niniejsza decyzja
	art. 10	art. 28
art. 11		—
	art. 11	art. 29
art. 12 ust. 1		art. 27 ust. 1
art. 12 ust. 2		—
art. 12 ust. 3		—
art. 12 ust. 4		—
art. 12 ust. 5		—
	art. 12 ust. 1	art. 32 ust. 1 lit. e)
	art. 12 ust. 2	art. 32 ust. 1 lit. a)
	art. 12 ust. 3	art. 32 ust. 1 lit. b)
	art. 12 ust. 4	art. 32 ust. 1 lit. c)
	art. 12 ust. 5	art. 32 ust. 1 lit. h)
	art. 12 ust. 6	art. 32 ust. 1 lit. d)
	art. 12 ust. 7	—
	art. 12 ust. 8	—
	art. 12 ust. 9	art. 32 ust. 1 lit. a), zdanie pierwsze
art. 13	art. 13	art. 33
art. 14		art. 19
art. 15	art. 14	art. 34
	art. 15	art. 36
art. 16		art. 37, zdanie drugie
art. 17	art. 16	art. 38